

Megfigyelted-e már, hogy pártvezetők, munkahelyi vezetők mindig Isteni törvényekre hivatkoznak, hogy hatalmuk el ne gyengüljön. Hol a lojalitás hiányát állítják szembe veled, hol az együttműködés hiányát, vagy más Isteni képességek hiányát. Érzelmileg zsarolnak meg, félelmet generálnak benned. hogy legyen hatalmuk kizsákmányolni téged.

Az ember, aki fél az el nem fogadástól, természetesen attól is retteg, hogy őt nem tartják lojálisnak, vagy együttműködőnek, sőt legtöbbször nem is attól fél, hogy vezető nem tartja annak, hanem a többiek mit gondolnak róla, az számít.

A világban hihetetlen sok ember foglalkozik elvtelenül adományozással. Ezek az emberek, ha szívük mélyére néznek, valójában nem sok együttérzést tanúsítanak az adományozottakkal, de a nyilvános adományozás egy idő óta a legjobb marketingfogás. Ehhez ma már hihetetlen sok vállalkozás is csatlakozott. Természetesen, ha megkérdezel erről egy vezetőt, ő kikéri magának és cáfolja szavaimat, de csak azért, mert az esze nyilván tudja, hogy adományozni jó. A szíve azonban nem! Aki szívből adományoz, az titokban adományoz. Nem csak azért, mert így szól a törvény, hanem mert

- az emberi tudat így ki tudja zárni az ördögöt, hogy adományért jutalmat várjon/kapjon (elismerést, dicsőséget, stb.), így a tette valóban igaz cselekedetként kerül fel az élet könyvébe.

- Az adományozottnak sem kell, hogy adósságérzete legyen, így megelégszik, hogy titkos adományozója felé áldással és hálával legyen.

Nézz körbe a világban! Hányan segítenek egymásnak, ez látszólag helyes. Ennek ellenére hányan róják fel egymásnak a korábbi jótettüket, esetleg nem róják fel, de azzal az érzülettel kérnek, hogy nekik ez jár korábbi jó cselekedeteikért. Az egyikkel az ember, ha be is írná magát az élet könyvébe, a másik cselekedettel rögtön ki is radírozza magát onnan. Csak az önzetlen tettekért jár jutalomként az Isten országa, a kegyesség látszatáért nem.

Farkasok vannak köztetek, akik a kegyesség látszatával élnek. Tőlük hangos a média, az ő nevüket olvassák fel a templomokban. Nagyvonalúságuknak mindig ára van, és mindig gyarapodnak általa. Állami vezetők, munkahelyi vezetők, szépségkirálynők, filmsztárok, énekesek, celebek és sok-sok társuk, akik megtartják a kegyesség látszatát, de annak erejével nem élnek. Gyógyítók, akik állítólag a szeretet energiával gyógyítanak pénzért, tanítók, akik a hamis tanokat is busás jutalomért adják. Jósok, aki homályos jövőt mérnek neked haszonért, közben azt hirdetik, hogy segítenek az embereken. Jótékony szervezetek, alapítványok, akiknek vezetői drága Mercédeszekkel járnak, s drága belvárosi ingatlanokat tartanak fel. Csodálkoznak, hogy minden befizetett 100 forintból jó a 20 forint eljut az adományozotthoz a befizetett adományokból. „Önzetlen” befektetők, akik egy-egy háború, vagy természeti katasztrófa után „segítenek” a helyreállításban, természetesen jókora haszon reményében, majd miután visszaállt a rend, elzavarni sem lehet őket. Biztosító társaságok, akik a hitetlenségeden élnek, segítséget ígérnek, de amikor segítségre szorulsz, perlekedned kell velük, hogy megkapd azt, amire szerződtél, nemhogy azt, amit ígértek.

Nincs vége a listának, amely olyan embereket, szervezeteket tartalmaz, akik a kegyesség illúzióját megtartva hamis képet festenek eléd. Sok ember ezeket az emberek és szervezetek előtt szinte letérdelnek, mert értékrendszerük nem alkalmas, hogy felismerjék a csalást.

A kegyesség több mint puszta adományozás, mert, amikor az ember adományoz, magából is otthagy egy darabot. A kegyes ember megindul a gyenge ember iránt, és ebből az érzületből segít úgy, hogy közben nem vár sem lelki, sem anyagi jutalmat érte. Az anyagi javak adományozásánál azonban több a tanítás, több a gyógyítás. Az az ember, aki felebarátjában kételyt oszlat el, és közben nem vár jutalmat, Isten az örök élettel ajándékozza meg.